

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/32/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8623010314
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8623010314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.09.2023, v trestnej veci proti obžalovanej A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. SK-OT/19/2023 zo dňa 14.06.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Trestného poriadku **z r u š u j e** napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvale bytom
D. A. XX, okr. C.,

u k l a d á :

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ju na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bardejov bola obžalovaná A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., trvale bytom D. A. XX, E. C., uznaná vinnou z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že

- dňa 22.05.2023 v čase približne o 18:10 hod. viedla osobné motorové vozidlo továrenskej značky Fiat Croma s evidenčným číslom vozidla C. XXX B. od obchodného domu Kaufland po ulici MUDr. Pribulu vo Svidníku na ulicu Sovietskych hrdinov, z ktorej následne odbočila na ulicu Ľudovíta Štúra, a to napriek tomu, že rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva

Policajného zboru vo Svidníku, č. ORPZ-SK-ODI2-90/2021-P z 09.12.2021, právoplatným 09.12.2021, jej bola okrem iného uložená sankcia, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 24 mesiacov.

Za to jej bol uložený:

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obvinenú na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona jej bol uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní obžalovaná odvolanie proti výroku o treste, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnila tým, že je pravdou, že viedla osobné motorové vozidlo v čase, keď mala rozhodnutím OR PZ Svidník zákaz činnosti vedenia, avšak vozidlo nevedla po ceste I. triedy, iba na mestskej komunikácii, vozidlo išla odstaviť iba na parkovisko. Je si vedomá svojho protiprávneho konania a poukázala na to, že sa ku skutku priznala, jeho spáchanie oľutovala, na súde urobila vyhlásenie o vine. Odvolateľka sa však nemôže stotožniť s konštatovaním okresného súdu, že prihliadnuc na aktuálny jej zdravotný stav, na jej príjmové a bytové pomery, by uloženie alternatívneho druhu trestu nevedlo k naplneniu účelu trestu a že podľa názoru okresného súdu je na ňu potrebné pôsobiť priamo výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Odvolateľka má za to, že okresnému súdu dostatočne deklarovala, že má písomný prísľub sa zamestnať, že chce podať návrh na zrušenie neodkladného opatrenia o zákaze styku s maloletým synom a chce sa podieľať na jeho výchove, keďže otec dieťaťa jej už teraz umožňuje sa s ním stretávať jeden až dvakrát týždenne. Absolvovanie nepodmienečného trestu by všetky tieto jej možnosti zmarilo. Má za to, že okresný súd pri objektívnej aplikácii všetkých zákonných kritérií pre určenie druhu trestu mohol aplikovať alternatívny druh trestu, čo by taktiež viedlo k naplneniu účelu trestu, pretože výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, aj keď v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, je príliš prísny trestom. Po citácii ustanovenia § 34 Trestného poriadku odvolateľka navrhla, aby odvolací súd po preskúmaní veci napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a sám rozhodol vo veci tak, že jej uloží niektorý z alternatívnych druhov trestu, čo by postačovalo k naplneniu účelu trestu, resp. zruší rozsudok a vec vráti okresnému súdu, aby ju v podobnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a v prejednávanej veci navyše, keďže obžalovaná urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a bola poučená podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Odvolací súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Preskúmal teda len napadnutý výrok o treste a zistil nasledovné.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal okresný súd do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Priznanie a prejavenu ľútosť obžalovanej v danom prípade vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Trestného zákona. Predchádzajúce odsúdenie obžalovanej vyplývajúce z odpisu registra trestov vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Trestného zákona. Takto za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona jej uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá

v trvaní 30 mesiacov. Okresný súd považuje takto uložený trest za primeraný, najmä vzhľadom na osobu obžalovanej. Pri ukladaní trestu okresný súd zohľadnil predovšetkým tú skutočnosť, že obžalovaná sa súdeného skutku, ktorý bol právne kvalifikovaný ako úmyselný trestný čin, dopustila počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Svidník sp. zn. 3T/3/2023 zo dňa 27.03.2023, právoplatného dňa 12.04.2023, pričom sa predmetného konania dopustila v čase ani nie jeden a pol mesiaca od právoplatnosti vyššie uvedeného rozsudku, ktorým jej bol uložený podmienený trest. Obžalovaná svoje konanie zľahčovala tým, že auto chcela len preparkovať, pričom okresný súd nevidel rozumný dôvod, prečo nevyužila dohodnutého šoféra k tomu, aby zaviezol jej osobné veci až na konečné miesto, kde to potrebovala, pričom, podľa názoru okresného súdu, nešlo o porušenie zákazu riadiť motorové vozidlá z nejakého vážneho, život ohrozujúceho dôvodu. Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaná sa v období od februára 2021 dopustila celkovo štyroch dopravných priestupkov, za ktoré jej boli uložené peňažné pokuty. Doposiaľ ukladané sankcie v podobe peňažných pokút a v podobe zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ani nedávno uložený podmienený trest odňatia slobody, nemali podľa názoru okresného súdu na obžalovanú požadovaný prevýchočný vplyv a táto sa len približne mesiac a pol po právoplatnom podmienenom odsúdení dopustila ďalšieho úmyselného trestného činu. Vyššie uvedené skutočnosti viedli okresný súd k záveru, že účel trestu je možné dosiahnuť trestom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku.

Po zohľadnení jednotlivých hľadísk ukladania trestov vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná. Obžalovaná poukázala na svoj nepriaznivý zdravotný stav s tým, že naďalej absolvuje vyšetrenia v Košiciach a naďalej sa lieči. Problém s hlasivkami jej však nebráni zamestnať sa. Býva v dome bývalého priateľa, žije s peňazí, ktoré jej vypláca brat z dedičstva po nebohom otcovi. Zhodne tak vypovedala aj v prípravnom konaní, kde tiež uviedla, že je držiteľkou vodičského oprávnenia skupiny AM, B1, B cca 10 rokov, kde počas tejto doby bola riešená v blokovom konaní asi jedenkrát.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní predložila ako listinný dôkaz písomnosť spoločnosti MM-JAMI, s.r.o. so sídlom Na serpentínach 16, Giraltovce zo dňa 05.06.2023, označenú ako Žiadosť o prijatie do pracovného pomeru – odpoveď, z ktorej je zrejmé, že pracovné miesto na pozíciu čašníčky je voľné s možnosťou nástupu do práce od 01.07.2023. Na verejnom zasadnutí obžalovaná uviedla, že toho času je nezamestnaná.

Ako už okresný súd z odpisu registra trestov zistil, obžalovaná bola doteraz jedenkrát odsúdená, a to rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 3T/3/2023 zo dňa 27.03.2023, právoplatným dňa 12.04.2023, ktorým bola uznaná vinnou zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov s odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplynulo, že menovaná sa doposiaľ dopustila štyroch priestupkov, pričom vo všetkých prípadoch sa jednalo o priestupky na úseku dopravy. Posledného priestupku zo dňa 11.08.2021 sa dopustila tak, že viedla vozidlo v takom čase po požití návykovej látky, keď sa návyková látka nachádzala v jej organizme, a to THC s hodnotou 3,32 ng/ml, amfetamín s hodnotou 6,07 ng/ml a metamfetamín s hodnotou 83,11 ng/ml. Za toto konanie jej rozhodnutím o priestupku zo dňa 09.12.2021 bola uložená pokuta vo výške 400,- eur a zákaz činnosti riadiť motorové vozidlá v trvaní 24 mesiacov. Konštatované priestupky sú zapísané aj v evidenčnej karte vodiča obžalovanej.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že obžalovaná sa žalovanej trestnej činnosti dopustila počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, pričom ako správne poukázal okresný súd, obžalovaná sa prejednávanej trestnej činnosti dopustila len krátko po začatí plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia pre závažnú drogovú trestnú činnosť. Od ďalšieho protiprávneho konania ju teda neodradila ani hrozba možnej premeny trestu. Krajský súd teda konštatuje, že v osobe obžalovanej sa jedná o recidivistku. Na mieste je aj konštatovanie, že obžalovaná má sklony nielen k páchaniu trestnej činnosti, ale aj k páchaniu inej protispoločenskej činnosti, o čom svedčí skutočnosť, že bola štyrikrát postihnutá

za priestupky na úseku dopravy. Vyššie uvedené skutočnosti boli potom tým rozhodujúcim dôvodom, pre ktorý krajský súd v názorovej zhode s okresným súdom konštatuje, že na prevýchovu obžalovanej je potrebné pôsobiť trestom spojeným s odňatím slobody. Na druhej strane je však krajský súd toho názoru, že nápravu obžalovanej a ochranu spoločnosti je možné, vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj skutočnosť, že sa obžalovaná ku skutku priznala, jeho spáchanie úprimne oľutovala, čím prejavila kritický vzťah k svojej trestnej činnosti, ako aj na fakt, že je matkou maloletého dieťaťa, s ktorým sa aj napriek uloženému zákazu styku so súhlasom otca pravidelne kontaktuje a tento kontakt chce udržiavať aj naďalej, čo je nepochybne skutočnosť, ktorá má s veľkou pravdepodobnosťou priaznivý vplyv jednak na prevýchovu obžalovanej a bezpochyby aj pre samotný vývoj dieťaťa, dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Za primeraný, a to tak z hľadiska generálnej, ale aj individuálnej prevencie, považuje krajský súd trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov, so zaradením obžalovanej na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebola vo výkone trestu odňatia slobody.

Takto uložený trest zohľadňuje osobu obžalovanej, ako i povahu spáchaného skutku a jeho závažnosť. Iný druh trestu, ako trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, teda nie je v súlade s požiadavkou primeranosti trestu vo vzťahu k účelu trestu, a to práve s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, preto krajský súd vyhodnotil odvolaciu námietku obžalovanej, kedy sa domáhala uloženia alternatívneho trestu (vo všeobecnosti) ako neopodstatnenú. Práve skutočnosť, že obžalovaná je matkou maloletého dieťaťa, s ktorým sa snaží udržiavať kontakt a podieľať sa na jeho výchove, by mala byť motiváciou pre obžalovanú, aby po výkone nepodmienečného trestu spôsobom svojho ďalšieho života preukázala nápravu a v páchaní protispoločenskej a protiprávnej činnosti už nepokračovala.

Odvolací súd potom na podklade odvolania obžalovanej zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o treste sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.